

Arrest

nr. 251 734 van 26 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Martelarenplein 20/E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 30 september 2019 België binnen met een paspoort en identiteitskaart en verzoeken op 7 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 12 januari 2021 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 14 januari 2021 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 28 februari 1985 te Mejicanos, San Salvador. U studeerde grafisch ontwerp aan de Don Bosco universiteit in Soyapango, maar behaalde uw diploma niet. Sinds 2009 werkte u voor het callcenter Sykes waar u manager was voor kwaliteitscontrole.

U hebt sinds acht of negen jaar een relatie met K. L. H. A. (...), met wie u huwde op 7 september 2019. Zij werkte sinds 2009 bij de ombudsdienst voor de rechten van de mens (PDDH), en was er verantwoordelijk voor de protocollen tijdens evenementen. Eind 2016, begin 2017 werd zij ontslagen omdat het nieuwe hoofd van de PDDH haar eigen personeelsbestand wilde meebrengen. Dit ontslag was echter niet volgens de regelgeving, waarop uw echtgenote een proces aanspande om haar job terug te krijgen. Na haar ontslag richtte ze samen met drie vriendinnen een groep op, RKM, waarmee ze advies gaven en evenementen hielden over vrouwenempowerment en arbeidsrechten. Midden 2017 stopte ze hiermee en wijdde ze zich volledig aan het terugkrijgen van haar job bij de PDDH. Eind 2018 won uw echtgenote het proces, maar het hoofd van de ombudsdienst tekende beroep aan.

Op 10 oktober 2018 vielen er benedeleden of politieagenten binnen in het huis van de grootmoeder van uw echtgenote, in kanton Agua Escondida. Op dat moment waren haar grootmoeder en haar tante aanwezig. Er werd met geweld binnengedrongen, gevraagd wie daar was en de mannen vertrokken weer met slaande deuren. Op 2 januari 2019 vond er vlakbij het huis nog een schietpartij plaats. Uw echtgenote maakte zich zorgen om haar grootmoeder en jullie wilden ook haar tante, die kanker had, helpen. U besloot hierop, in maart 2019, bij hen te gaan wonen. Toen u daar in kanton Agua Escondida bij hen inwoonde, merkte u dat de benedeleden het huis gebruikten als doorgang tussen twee straten. Daarnaast gebruikten ze een muurtje van het huis van de burens als uitkijkplaats, en kon u ook vreemde uitwisselingen tussen benedeleden horen.

In juli 2019 ging u werken als kwaliteitsmanager voor het callcenter Cognizant in Salvador del Mundo.

Op zondag 21 juli 2019 ging u uit eten met uw echtgenote. U had uw auto al buiten gereden en wilde de poort sluiten toen een auto met vijf benedeleden richting uw huis reed. Terwijl u de poort sloot, stapte een van de benedeleden uit. Uw echtgenote stapte ook uit de auto. Het bendelid bedreigde u, en zei u dat u stil moest zijn of dat ze u zouden neerschieten. U en uw echtgenote stapten terug in uw auto en vertrokken. U besloot die week om El Salvador te verlaten en jullie kochten op 27 juli 2019 jullie vliegtickets naar België. Op dinsdag hoorden jullie een motor en een drone gedurende geruime tijd in dezelfde buurt. Op zondag hoorden jullie ook een schietpartij vlak bij het huis. U sloot onmiddellijk alle deuren en gebruikte de zetel en de matrassen van de bedden als barrière voor mochten er schoten jullie richting uitkomen. Op 15 september 2019 stopte u met werken nadat u twee weken ervoor uw ontslag had ingediend. In september 2019, de week voor jullie naar België kwamen, kon u vanuit uw keuken gesprekken horen tussen benedeleden, die gebruik maakten van een bijgebouw in uw tuin. Jullie besloten klacht in te dienen en gingen hiervoor naar het Openbaar Ministerie (OM) op 25 september 2019.

Op 29 september 2019 vertrok u samen met uw echtgenote uit El Salvador en vlogen jullie via Panama en Spanje naar België, waar jullie op 30 september 2019 aankwamen. Jullie dienden vervolgens een verzoek om internationale bescherming in op 7 oktober 2019.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: het paspoort van u en uw echtgenote, de identiteitskaart (DUI) van u en uw echtgenote, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, jullie geboorteaktes, het bewijs van uw aangifte bij het OM, de uittreksels van het blanco strafblad (antecedentes penales) van u en uw echtgenote, de badge van het werk en van een werkcongres in Honduras van uw echtgenote, een brief van het hoofd van de PDDH en een USB met een promotiefilmpje van RKM, foto's van het werk van uw echtgenote bij RKM, foto's van het werk van uw echtgenote bij de PDDH, de aanklacht van uw echtgenote bij het Tribunal de Servicio Civil (TSC), een brief aan het hoofd van de PDDH en het oordeel van het TSC. Via e-mail aan het CGVS op 15 oktober 2020 bezorgde u nog een kopie van het diploma van uw echtgenote en een kopie van het aankoopbewijs van jullie vliegtickets. U bezorgde nogmaals een kopie van het diploma van uw echtgenote via e-mail aan het CGVS op 11 december 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

In de eerste plaats moet er op gewezen worden dat u slechts éénmalig zou bedreigd zijn door één bendelid omdat hij op dat moment samen met een groep bendeleden langskwam en u hen had gezien (CGVS, p. 20; CGVS (...)B, p. 16). Ondanks de verbale bedreigingen die het bendelid naar u en uw echtgenote richtte, gebruikte hij geen geweld (CGVS, p. 16; CGVS (...)B, p. 13, CGVS, p. 18) en maakt u verder geen melding dit bendelid nog terug te hebben gezien, ondanks dat u nog twee maanden in Kanton Agua Escondida bleef wonen. Bovendien rijzen er vragen over jullie verklaringen bij dit incident. U en uw echtgenote leggen namelijk geen eenduidige verklaringen af over hoeveel bendeleden er in de auto zaten. U stelt dat er vijf bendeleden in de auto zaten, waarna een van hen uit de auto stapte (CGVS, p. 16). Uw echtgenote daarentegen zegt dat er in totaal zes bendeleden waren (CGVS (...)B, p. 15). Het excuus van uw echtgenote, dat u het niet goed gezien zou hebben (CGVS 1923756B, p. 15), kan niet overtuigen. U verklaarde namelijk zelf dat u zag dat er drie personen achteraan in de auto zaten en twee personen vooraan in de auto zaten en dat een van hen dan uitgestapt is (CGVS, p. 16).

Nog volgens uw verklaringen gebeurde er op 28 juli 2019 een schietpartij in uw wijk en boezemde dit u angst in omdat het dichtbij uw huis gebeurde (CGVS, p. 19). U stelt echter ook dat u ervanuit gaat dat veel van de schietpartijen tussen rivaliserende bendeleden zijn, en deze schietpartijen dus niet op u gericht zijn, en haalt zelf aan dat dit vaker gebeurde in de wijk waar u woonde (CGVS, p. 19). Bovendien waren jullie hiervan op de hoogte vóór jullie verhuisden naar Kanton Agua Escondida. U bent er namelijk speciaal gaan wonen omwille van het feit dat u de grootmoeder en tante van uw echtgenote kon steunen mocht er iets gebeuren en voor u er woonde, ging u er al ieder weekend naartoe (CGVS, p. 6, p. 15). Dat u hiervan op de hoogte was, vervolgens toch besloot om er te gaan wonen, maar bij het

CGVS dit wel inroept als een van de redenen waarom u uw land hebt verlaten, is uitermate vreemd. Zeker gezien na uw vertrek, de grootmoeder en tante van uw echtgenote er gewoon konden blijven wonen en uw tante hier momenteel ook nog altijd woont (CGVS, p. 5). Ook wat betreft de motors en de drones die uw echtgenote hoorde, vertelt u dat dit vaker gebeurde in uw wijk, maar dat u er pas echt bent op beginnen letten na het incident van 21 juli 2019 (CGVS, p. 19). Deze incidenten kunnen echter niet dienen om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde vast te stellen, gezien dit de algemene situatie in uw wijk betreft. Het CGVS betwist noch ontkent dat delen van El Salvador worden geteisterd door een hoge graad van crimineel geweld, enkel dit feit volstaat evenwel niet een gegronde vrees, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Het is overigens uitermate vreemd, gezien al de gebeurtenissen die u aanhaalt en de sterke aanwezigheid van de bende in de wijk waar u woonde, dat u niet met zekerheid kan zeggen welke bende er actief is (CGVS, p. 6). Toch 'denkt' u slechts dat het om de bende MS gaat omdat u dit op het nieuws zou hebben gezien (CGVS, p. 6), en ook uw echtgenote weet dit ook slechts uit de krant (CGVS (...), p. 7). Wanneer uw echtgenote hierop wordt gewezen, past ze haar antwoord nog aan en beweert ze dit ook gehoord te hebben van mensen in de buurt (CGVS (...)B, p. 16-17). Dit kan echter niet overtuigen. Het feit dat u dit niet met zekerheid kan zeggen, is op zich ook al zeer eigenaardig, gezien de sterke aanwezigheid van de bendes die u zelf aanhaalt.

U haalt daarnaast ook nog aan dat bendeleden kwamen en gingen alsof er niets aan de hand was (CGVS, p. 16). Wanneer u wordt gevraagd wat u hiermee precies bedoelt, of dat dit in uw huis was, of in de buurt van uw huis, expliciteert u dat ze in uw huis kwamen (CGVS, p. 17). Later beweert u dan weer dat de bendeleden door de tuin kwamen (CGVS, p. 20). Wanneer u daarop gevraagd wordt of de bendeleden fysiek in uw huis zijn geweest, geeft u eerst het vage antwoord dat u dit niet kan bevestigen, voor u vervolgens weldegelijk bevestigt dat ze enkel zijn binnengevallen in het huis bij het incident op 10 oktober 2018, voor jullie al in Agua Escondida woonden (CGVS, p. 20), een incident waarvan u overigens niet weet of het bendeleden waren of politieagenten (CGVS, p. 6). Bovendien leggen u en uw echtgenote andere verklaringen af over hoe vaak dergelijke incidenten gebeurden. Volgens u gebeurde dit dagelijks, zelfs meerdere keren per dag (CGVS, p. 17). Uw echtgenote daarentegen verklaart dan weer dat dit vooral in het weekend gebeurde (CGVS (...)B, p. 17). Zelfs al mochten er bendeleden effectief door de tuin van jullie woning zijn gekomen, dan nog moet er op worden gewezen dat dit momenteel niet meer het geval is. U geeft namelijk zelf aan dat de muur ondertussen hoger is, waardoor bendeleden niet langer door de tuin komen (CGVS, p. 20), en er ook tralies op uw huis zijn geplaatst zodat bendeleden zeker niet uw huis binnen kunnen (CGVS, p. 20).

Ook de verklaringen over het incident het weekend voor uw vertrek naar België komen niet overeen met die van uw echtgenote. U verkondigt namelijk dat u geroezemoes hoorde en dacht dat dit van de tv kwam. Toen u zag dat dit niet het geval was, verklaart u dat jullie ervanuit zijn gegaan dat ze in het kleine huisje zaten dat was bijgebouwd aan uw huis omdat u de stemmen zo dichtbij hoorde (CGVS, p. 19). Uw echtgenote poneert dan weer dat er twee mannen voor het bijgebouw stonden (CGVS (...)B, p. 17). Dit kan bezwaarlijk 'ervanuit gaan' worden genoemd. Dat jullie verklaringen hier opnieuw niet overeenkomen, trekt de geloofwaardigheid van jullie problemen sterk in twijfel.

Tevens geeft ook uw houding geen blijk van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. U beslist in juli het land te verlaten (CGVS, p. 11) omwille van wat u overkomen is in kanton Agua Escondida en verwijst verder nog naar de algemene situatie in de wijk, maar toch blijft u nog tot aan uw vertrek op 29 september 2019 in die wijk wonen (CGVS, p. 5). Uw ingeroepen excuus, dat u de steun en toeverlaat was van de grootmoeder van uw echtgenote en u haar ook geen verdere zorgen wilden baren (CGVS, p. 20), kan niet overtuigen. Als u effectief, zoals u beweert, voor uw leven zou vrezen, zou men toch verwachten dat u zo snel mogelijk probeert te vertrekken.

U kan daarnaast ook geen concreet antwoord geven op de vraag wanneer u precies besloot uit El Salvador te vertrekken. Uw initiële antwoord luidt dat u rond 27 juli 2019 hebt beslist, de dag dat u de vliegtuigtickets hebt gekocht (CGVS p. 11). Gevraagd of u dan niet eerder had beslist, gezien u die dag uw tickets kocht, stelt u dat u het niet veel eerder hebt besloten, maar het overwoog vanwege alle problemen die zich afspeelden. Het besluit dateert misschien van een week ervoor (CGVS, p. 11). Dat u dit niet met zekerheid kan zeggen, is uitermate vreemd. Zeker aangezien uw echtgenote wel duidelijk verklaart dat jullie dit beslisten op 21 juli 2019, de dag dat jullie zouden zijn benaderd door bendeleden (CGVS (...)B, p. 10).

Verder wacht u nog tot vier dagen voor uw vertrek om klacht in te dienen (CGVS, p. 15). U beweert dat u wachtte tot op dat moment, omdat benadeelden vaak te weten komen wie een klacht heeft ingediend. U wilde dan ook niet dat degenen waartegen u klacht indiende dit te weten zouden komen (CGVS, p. 15). Gevraagd hoe u weet dat benadeelden dit te weten zouden komen, kan u opnieuw enkel aanhalen dat zulke feiten worden verteld op het nieuws (CGVS, p. 15). U deed verder ook geen enkele moeite om uw klacht op te volgen (CGVS, p. 15). Uw ingeroepen excuus, dat het moeilijk is om vanuit België naar daar te bellen (CGVS, p. 15), kan niet overtuigen. U beweert namelijk ook dat u klacht bent gaan indienen omdat u het belangrijk vond om een precedent te creëren (CGVS, p. 15) en ook uw echtgenote beweert dat jullie het belangrijk vonden dat de autoriteiten op de hoogte waren van wat er jullie was overkomen en waar de benadeelden zich bevonden (CGVS (...)B, p. 16-17). Er kan dan toch zeker wel verwacht worden dat u, indien u werkelijk voor jullie levens vreesde en u dit werkelijk zo belangrijk vond, u ook enige moeite deed om de klacht op te volgen. Bovendien slaagt u er niet om de beweerde klacht neer te leggen bij het CGVS. Het document dat u aan het CGVS presenteert, stelt slechts dat u aangifte bent gaan doen, maar geeft geen enkele indicatie over de inhoud ervan. Het kan dus bezwaarlijk gezien worden als bewijs van uw problemen.

Wat betreft de vrees die u koppelt aan het feit dat u klacht bent gaan indienen, moet er op worden gewezen dat u geen enkele melding maakt van problemen die u nog zou hebben gehad in de vier dagen dat u nog in Kanton Agua Escondida woonde. Bovendien woont de tante van uw echtgenote momenteel nog altijd in hetzelfde huis waar u woonde, tevens ook de plek waar u benaderd werd door de benadeelden (CGVS, p. 5, 16). Gevraagd hoe het met haar gaat, verwijzen zowel u als uw echtgenote slechts naar haar gezondheidssituatie (CGVS, p. 5, CGVS (...)B, p. 6). Wat betreft de stress waar uw echtgenote naar verwijst, moet er op gewezen worden dat zij dit specifiek koppelt aan de gebeurtenissen die haar tante zijn overkomen op 10 oktober 2018 (CGVS, p. 14). Ze heeft u verder ook niet verteld dat er, naast schietincidenten in de buurt en benadeelden die langs uw huis doorlopen, nog iets zou zijn gebeurd (CGVS, p. 20). Er is dan ook niets dat er op wijst dat benadeelden nog op zoek zouden zijn naar u.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat u reisde via Spanje naar België. Ondanks het feit dat u zich in een EU-lidstaat bevond diende u in Spanje geen asielaanvraag in. Uw poging tot verschoning, dat u een documentaire had gezien waarin u zag dat men in Italië en Spanje racistisch was tegenover Latijns-Amerikanen en dat er in België een zeer hoge erkenningsgraad was en er veel steun werd gegeven aan asielzoekers (CGVS, p. 13), is onafdoende. Deze houding ondermijnt de ernst van de door u aangehaalde problemen. Er mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat als u voor uw leven vreest, u zo snel mogelijk vertrekt en ook, vlak na uw aankomst in een ander land, een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Voor de volledigheid dient nog te worden opgemerkt dat wat betreft de problemen van uw echtgenote op haar job, uit uw verklaringen blijkt dat uw echtgenote gewoon beroep kon doen op de gerechtsmiddelen in uw land van herkomst en dit proces ook nog bezig was (CGVS, p. 8-9). Jullie haalden overigens in dit verband geen vrees aan (CGVS, p. 20; CGVS (...)B, p. 16). Bijgevolg kan ook dit bezwaarlijk dienen om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jullie hoofden vast te stellen.

Voorts kan nog worden opgemerkt dat noch het profiel van uw echtgenote als persoon die geld ontving uit het buitenland, noch haar profiel als overheidsambtenaar op zich volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

De overige documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De paspoorten van u en uw echtgenote, jullie identiteitskaarten, uw rijbewijs, jullie huwelijksakte, de geboorteakten van u en uw echtgenote, jullie blanco strafbladen, het aankoopbewijs van uw vliegtickets, hebben slechts betrekking op jullie identiteit en reisweg, elementen die hier momenteel niet ter discussie staan.

Het diploma van uw echtgenote, de badge van het werk van uw echtgenote en de badge van het congres waar ze naar toe ging in Honduras, de USB met een promotiefilmpje van RKM, foto's van het werk van uw echtgenote bij RKM, foto's van het werk van uw echtgenote bij de PDDH, de brief van het hoofd van de PDDH, de aanklacht bij het TSC, de brief aan het hoofd van de PDDH, het oordeel van het TSC, tonen enkel aan dat uw echtgenote bij RKM en de PDDH werkte, en zij omwille van haar onrechtmatig ontslag ook beroep kon doen op de gerechtsmiddelen in El Salvador (Cfr. supra).

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 12 oktober 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd op 26 november 2020 naar uw advocaat gestuurd en naar u per aangetekend schrijven op 30 november 2020. Binnen de periode van acht werkdagen na de betekening van de kopie van deze notities, werden geen opmerkingen meer geformuleerd met betrekking tot de inhoud ervan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpersoniseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid wordt er nog opgemerkt dat er ook ten aanzien van uw echtgenote, K. L. H. A. (...), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 10 oktober 1979 in San Juan Opico, La Libertad. In 1985 of 1986 vluchtten uw ouders naar de Verenigde Staten (VS) omwille van de burgeroorlog in El Salvador. U werd opgevoed door uw grootmoeder in Kanton Agua Escondida, San Juan Opico, La Libertad. Uw moeder verblijft nog altijd in de VS. Uw vader woont momenteel terug in El Salvador. Rond 1998 ging u zelf voor de eerste keer naar de Verenigde Staten. Uw ouders zorgden

voor een Green Card voor u. U raakte die Green Card echter kwijt rond 2008 omdat u zes maanden lang niet in de VS was geweest.

Sinds 2011 hebt u een relatie met J. E. R. V. (...), met wie u op 7 september 2019 huwde.

U werkte sinds 16 september 2008 voor de 'Procuraduría para las Defensa de los Derechos Humanos' (PDDH), waar u verantwoordelijk was voor de communicatie en het protocol. U werd er ontslagen in december 2016 nadat er een nieuw hoofd van de PDDH, R. C. D. G. (...), werd aangesteld. U diende hierover klacht bij de rechtbank in omdat uw ontslag niet volgens de arbeidsrechten was verlopen. Van januari 2017 tot juli 2017 werkte u bij een organisatie, RKM, waar u verantwoordelijk was voor de communicatie. In april 2018 won u de rechtszaak die u had aangespannen over uw ontslag. Het hoofd van de PDDH volgde de uitspraak echter niet en wilde u niet opnieuw aannemen. U spande hierover opnieuw een rechtszaak aan bij het Hoger Gerechtshof van Justitie. Omdat zij niet over de materie bevoegd waren, verwezen zij de zaak door naar de kamer van administratieve zaken.

Op 10 oktober 2018 viel een groep bendeleden of politieagenten binnen in het huis van uw grootmoeder en tante. Ze vernielden de deur, doorzochten heel het huis en vroegen aan uw grootmoeder wie er bij haar was. Vervolgens zijn ze weer vertrokken. Op 29 maart 2019 verhuisden u en uw echtgenoot naar het huis van uw grootmoeder in kanton Agua Escondida, San Juan Opico, La Libertad omdat uw tante en uw grootmoeder gezondheidsproblemen hadden, en jullie hen wilden helpen.

Op 21 juli 2019, rond de middag, gingen u en uw echtgenoot het huis uit. Hij was de poort aan het sluiten en u zat al in de auto, toen er een auto met zes bendeleden tegenover uw auto stopte en een van de bendeleden stapte uit de auto. U stapte ook uit uw auto. Het bendelid zei u om weg te gaan en jullie stil te houden en dreigde jullie te vermoorden als u dit niet zou doen, waarop jullie vertrokken. U besloot die dag om El Salvador te verlaten en kocht uw tickets op 27 juli 2019 bij een reisagentschap.

Op 28 juli 2019, rond 19u, hoorden jullie schoten rond uw huis. Uw echtgenoot zette daarop matrassen tegen de deur omdat jullie bang waren dat er kogels in het huis zouden belanden. Op 30 juli 2019, rond middernacht hoorde u hoe een motor zich parkeerde en hoe een drone boven uw huis vloog gedurende een uur.

In september 2019, het weekend voor u naar België kwam, hoorde u rond 20u twee bendeleden praten op uw terrein, voor het bijgebouw in de tuin voor uw woning. U kon hen horen vanuit de keuken. Op 25 september 2019 gingen jullie klacht indienen bij het Openbaar Ministerie (OM).

Jullie vertrokken uit El Salvador op 29 september 2019 en vlogen via Panama en Spanje naar België, waar jullie op 7 oktober 2019 een aanvraag tot internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: het paspoort van u en uw echtgenoot, de identiteitskaart (DUI) van u en uw echtgenoot, het rijbewijs van uw echtgenoot, jullie huwelijksakte, jullie geboorteakten, het bewijs van uw aangifte bij het OM, de uittreksels van het blanco strafblad (antecedentes penales) van u en uw echtgenoot, de badge van uw werk en van een werkcongres in Honduras, een brief van het hoofd van de PDDH en een USB met een promotiefilmpje van RKM, foto's van uw werk bij RKM, foto's van uw werk bij de PDDH, de aanklacht bij het Tribunal de Servicio Civil (TSC), een brief aan het hoofd van de PDDH, het oordeel van het TSC. Via e-mail aan het CGVS op 15 oktober 2020 bezorgde u nog een kopie van uw diploma en een kopie het aankoopbewijs van jullie vliegtickets. U bezorgde nogmaals een kopie van uw diploma via email aan het CGVS op 11 december 2020.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw asielrelaas blijkt verder dat u uw verzoek baseert op dezelfde motieven als ingeroepen door uw echtgenoot, J. E. R. V. (...). Gezien er ten aanzien van uw echtgenoot een weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan er ook in uw hoofd niet worden gesteld dat u in uw land van herkomst een risico loopt zoals begrepen onder de Conventie van Genève en hebt u ook niet aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw echtgenoot is gebaseerd op de volgende motieven:

(...)

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 14 oktober 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd op 15 oktober 2020 naar uw advocaat gestuurd en naar u per aangetekend schrijven op 21 oktober 2020. Binnen de periode van acht werkdagen na de betekening van de kopie van deze notities, werden geen opmerkingen meer geformuleerd met betrekking tot de inhoud ervan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de

vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat in hoofde van uw nicht G. A. A. (...) op 25 februari 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partijen menen dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Zij vervolgen met een aantal theoretische beschouwingen over het behoren tot een bepaalde sociale groep als grond van vervolging en menen dat de motivering van de bestreden beslissingen waarom er geen sprake is van een sociale groep vaag en kort is. Er is volgens hen geen feitelijke redenering over het concrete dossier terug te vinden die hen in staat stelt om na te gaan hoe het CGVS tot die conclusie is gekomen. Vervolgens voeren verzoekende partijen een theoretisch betoog over de (toegeschreven) politieke overtuiging als grond van vervolging. Hun betoog komt erop neer dat de bendes in El Salvador politieke actoren zijn die functies uitoefenen die gelijkaardig zijn als deze van de staat en dat in geval iemand niet voldoet aan de eisen van de bende, dit wordt gezien als een politieke mening *pro* rechtstaat en tegen de bende. Zij menen dan ook dat de voorstelling van daden van bendes in El Salvador ten aanzien van de burgerbevolking als puur crimineel of economisch geïnspireerd te kortzichtig is en op een onvolledige analyse van de werkelijke situatie berust. Zij wijzen er ook nog op dat het concept van respect, dat samenhangt met reputatie, een belangrijk element is binnen de bendecultuur en dat bendeleiden tot het uiterste gaan om dit te verzekeren. Het niet respecteren of beledigen van een bendelid, zoals bijvoorbeeld het niet-betalen of het vluchten, wordt daarom op gewelddadige wijze bestraft, zo niet zou de reputatie van de bende ondermijnd worden, aldus verzoekende partijen.

Wat betreft het subsidiaire beschermingsstatuut, zijn verzoekende partijen van oordeel dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 16 maart 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus “*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 17 december 2020 en de COI Focus “*El Salvador. Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekende partijen voeren verschillende gebeurtenissen aan die tot hun vertrek uit hun land van herkomst hebben geleid. Vooreerst zouden op 10 oktober 2018 bendeleden of politieagenten met geweld zijn binnengevallen in het huis van de grootmoeder van verzoekster. Voorts zou er vlakbij dat huis op 2 januari 2019 een schietpartij hebben plaatsgevonden. Omdat verzoekster zich hierdoor zorgen maakte, zouden verzoekende partijen in maart 2019 bij de grootmoeder van verzoekster zijn gaan wonen. Daar zouden zij gemerkt hebben dat bendeleden het huis gebruikten als doorgang tussen twee straten en het muurtje van het huis van de burens gebruikten als uitkijkplaats. Op 21 juli 2019 zouden verzoekende partijen bedreigd zijn door bendeleden. Ten slotte halen verzoekende partijen nog aan dat zij in hun buurt een motor en een drone, een schietpartij en gesprekken tussen bendeleden hebben gehoord. Zij zouden op 25 september 2019 een klacht hebben ingediend bij het Openbaar Ministerie en op 29 september 2019 uit El Salvador vertrokken zijn.

Blijkens de bestreden beslissingen wordt verzoekende partijen de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zij doorheen hun verklaringen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging hebben, nu (i) er in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn veelal geen band aanwezig is met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging en ook een band met dit Verdrag op basis van het behoren tot een sociale groep niet vanzelfsprekend is, (ii) verzoeker slechts éénmalig zou bedreigd zijn door één bendelid omdat dit bendelid op dat moment samen met een groep bendeleden langskwam en hij hen had gezien, hierbij geen geweld werd gebruikt en zij geen eenduidige verklaringen afleggen over hoeveel bendeleden er in de auto zaten, (iii) de schietpartijen niet op hen gericht waren en er vaker motors en drones in de wijk waren, (iv) verzoeker niet met zekerheid kan zeggen welke bende er in de wijk actief is, (v) zij andere verklaringen afleggen over hoe vaak er bendeleden in hun huis kwamen en gingen en dit bovendien niet meer het geval is, (vi) hun verklaringen over het incident het weekend voor hun vertrek naar België niet overeenkomen, (vii) verzoekers houding geen blijk geeft van een gegronde vrees voor vervolging, (viii) er niets is dat er op wijst dat bendeleden nog op zoek zouden zijn naar verzoeker, (ix) zij in Spanje geen asielaanvraag indienden, (x) verzoekster inzake de problemen op haar job gewoon beroep kon doen op de gerechtsmiddelen in hun land van herkomst en dit proces ook nog bezig was, (xi) noch het profiel van verzoekster als persoon die geld ontving uit het buitenland, noch haar profiel als overheidsambtenaar op zich volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen, (xii) de documenten die zij neerlegden deze vaststellingen niet kunnen veranderen en (xiii) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van hun verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador vervolgd zullen worden of een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling.

Uit het voorgaande blijkt dat de adjunct-commissaris-generaal de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissingen baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot de niet onderbouwde stelling dat *“het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen”* en het aanreiken van algemene theoretische beschouwingen over de gronden van vervolging, zonder deze op hun persoonlijke situatie te betrekken, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke. Hiermee weerleggen noch ontkrachten zij de concrete bevindingen van de adjunct-commissaris-generaal en maken zij hun vrees voor vervolging niet aannemelijk.

Nu verzoekende partijen in gebreke blijven de door hen voorgehouden problemen in El Salvador aannemelijk te maken, is hun betoog dat zij uit hoofde van die problemen deel uitmaken van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet of dat deze problemen zijn gestoeld op hun (toegeschreven) politieke overtuiging niet dienstig.

Aldus slagen verzoekende partijen er niet in om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van hun vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico lopen in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door hen aangevoerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partijen is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN